Čís. 4456.

Výjimečné předpisy §§ 189, 463, 525 tr. zák. jest vykládati přísně, najmě, pokud jde o okruh osob, na něž se vztahují, a vyloučiti z okruhu toho příbuzné vzdálenějšího stupně a sešvagřené vůbec, třebaže žili s poškozeným ve společné domácnosti.

Krádež spáchaná zetěm na tchyni ve společné domácnosti není krádeží v rodině po rozumu §§ 189, 463 tr. zák.

(Rozh. ze dne 14. září 1932, Zm II 249/31.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Novém Jičíně ze dne 29. května 1931, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem krádeže podle §§ 171, 173, 174 II c) tr. zák.

Důvody:

Zmateční stížnost, uplatňujíc důvody zmatečnosti čís. 3, 4, 5, 9 a), b), 10 § 281 tr. ř., domáhá se toho, by trestný čin obžalovaného — krádež spáchaná zetěm na tchýni odcizením movitých věcí uzamčených v hodnotě přes 2.000 Kč — nebyla posuzována za zločin krádeže podle §§ 171, 173, 174 II. c) tr. zák., jak činí rozsudek, nýbrž po rozumu §§ 189, 463 tr. zák. za přestupek krádeže podle § 460 tr. zák., a by obžalovaný, ana hlava rodiny neučinila návrh na potrestání, byl z obžaloby zproštěn. Než právní hledisko, z něhož zmateční stížnost při provádění všech uplatňovaných zmatků vychází, je mylné a právně neudržitelné. § 189 tr. zák. a související s ním § 463 (a 525 tr. zák.) stanoví výjimky co do určitých krádeží. Tyto výjimečné předpisy jest vykládati — najmě pokud jde o okruh osob, na něž se vztahují podle povahy věci přísně a vyloučiti z okruhu toho příbuzné vzdálenějšího stupně a sešvakřené vůbec, třebas žili s poškozeným ve společné domácnosti. Zákon totiž uvádí jako privilegované osoby výčetmo jen manžely, rodiče, děti a sourozence. Do kategorie »rodičů a dětí« nenáležejí však tchán a tchyně ani zeť a snacha, poněvadž zákon rozumí rodiči a dětmi podle § 42 obč. zák. jen pokrevní ascendenty a descendenty, manželského i nemanželského zrození; o poměr adopcí založený tu rovněž nejde. Manželský svazek zakládá privilegované postavení v této příčině podle doslovu zákona jen pro manžely v jejich vzájemném poměru; na osoby sešvakřené se dobrodiní §§ 189, 463 tr. zák. nevztahuje vůbec. Proto nepřichází k dobru ani obžalovanému, který jako zeť poškozené je k ní v poměru švakrovském. Vychází-li se z tohoto správného hlediska právního, jeví se zmateční stížnost bezdůvodnou a netřeba se za nedostatku privilegovaného poměru zabývati ostatními vývody zmateční stížnosti, jež nesou se jednak k tomu, by bylo uznáno, že obžalovaný s poškozenou žil ve společné domácnosti, jednak vycházejí z tohoto předpokladu. Bezdůvodnou zmateční stížnost bylo proto zamítnouti.